

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

םיעגנ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

מסכת נגעים

פרק שנים עשר

כ כיצד ראיית הבית *ובא אשר לו הבית והגיד
 פו לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית אפילו
 ת"ח ויודע שהוא נגע וראוי לא יגזור ויאמר נגע
 נראה לי בבית אלא כנגע. *וצוה הכהן ופנו את
 הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא
 יטמא כל אשר בבית גו' א"ר מאיר וכי מה מטמא
 לו אם תאמר כלי עציו ובגדיו ומתכותיו מטבילין
 והם טהורים על מה חסה התורה על כלי חרסו
 ועל פכו ועל טפיו וא"כ חסה התורה על ממונו
 הבזוין ק"ו על ממונו החביב אם על ממונו ק"ו על
 נפש בניו ובנותיו אם כך על של רשע ק"ו על
 של צדיק:

הרמב"ם ז"ל כבר ידעת שכלי חרס אין להם טהרה במקום חכר
 מכלי חרס אותם שהם פחות מדמים סך השמן וטפיו
 כלי קטן מאד לא ילא ממנו דבר כי אם טיף טיף : ואמר חק"כ
 אם על של רשע כך על השרש אשר אומר אותו שראיית הברכה
 הנזכר בתור' שהוא בעצור לה"ר כי יסרד מן האכש' וירסיקו אותו
 מהיזק לשוכו ויתקיל בביתו ואם קור בו מוטב [ואם לאו יבוא
 במקו' והוא אמרו בכל עלאכת עור קור בו מוטב] ואם לאו יבא
 בנגד ואם לא קור בו עדיין יבא לגוסו ועל עור בשרו וזה על דרך

פז
 חשכה ה
 ויקרא יד
 ט

כ
 *וצו
 יקה
 לשכ
 מביא
 העפר
 המוס
 זלתי
 יקרה
 חדס
 ויטהר
 גדולה
 אמר
 בתים
 וטק
 אולם
 מעוור
 לבדו
 אל ע
 אליה
 אקרו

כל הבתים פרק שנים עשר נגעים היום

* וצוה הכהן וחלצו את האבנים גוי והשליכו אתהן ג
וגוי ולקחו אבנים אחרות גוי ועפר אחר סס ע"ג
יקח וטח את הבית. מכאן אמרו אוי לרשע ואוי משכנו
לשכנו שניהם חולצין שניהם קוצעים שניהם ויקרא יד
מביאים את האבנים אבל הוא לברו מביא את
העפר שנא' * ועפר אחר יקח וטח את הבית ואין סס
חברו מטפל עמו בטיחה:

המוסר והתוכחות הלא תראה שהם דברים בלתי טבעיים ואינם
קלאים טבעיים נאום פנים לפי שהנגדי' והנתיים הם קומר שלא
יקרה בהן לרעת לא בקריאת התורה על הדמיון שזכרנו וכן כגעי
אדם תראה שישים הכתקים והוא קולי הכקרא קולי השועל
ויטהר הלרעת כאשר הפך כולו לזן והוא תכלית הלרעת והיותר
גדולה והיותר קוקה ואמנם הם עניינים תוריים לפי מה שזכרנו
ולזה השרש כקרא רשע:

אמר וחלצו את האבנים ולקחו והביאו לשון רבים שהוא
בעה"ז המנוגע ואם' כאשר היה הכותל משותף בין שני
בתים והוא אמרו בכאן אוי לרשע ואוי לשכנו אבל בטיחה כתיב
וטח את הבית בלשון יקיד דיו לשותף שסייע אותו בהכנת התקון
אולם בהנאת העפר ולעשות טיחה יבא בעה"ז בלבד והוא יתקן
מעוותו ולא קשאו המפרשים לזכור מה טעם וטח את הבית הוא
לכדו להיותו מבוחר מעלמו והוא כי אבני הכותל קגיעות מעבר
אל עבר ר"ל שהן עושות מקילה לביתו ולבית שכנו וגם השכן לריק
אליהן על כן לזה שישתתפו שניהם בהסרת המנוגע' והנאת
אחרות ואולם הטיחה שאינה כי אם ללד בית המנוגע לכדו אין